

בעקבות הרוח

היא התנדבה בבית יתומים
בנפאל, חייתה באשרם בפונה
למדה רוחניות ביפן, חכרה
בית בנואה, התגוררה בקומנה
ברידול - והיום היא יושבת בלב
תל אביב • ועד שתפרך כמאן
שוב, **מיה רבינוביץ'**
משוקקת את 'קלפי הסודות'
לילדים שפיתחה בעצמה,
ומחש עכשיו יצא לאור ספרה
"חסע בין מחלכות"

| חתה אורית חרליין רוננוביץ | צילום: דפנה קפלן

שהחמקת שירה וילנסקי, כוכב "השמיניות", נכנסה לעשות אודיו
שו לערוך ילדים, אחות מיה רבינוביץ' עמרה מחוץ לדלת, התי
פללה ושלחה אליה אנגיות טובות. וילנסקי קיבלה את התפקיד, הייתה
לכוכבת ילדים, ובימים אלה היא עושה את צעדיה הראשונים בחולודו,
כשאחותה מלווה אותה מרחוק כל הזמן.
"יש לנו קשר רוחני", מספרת מיה רבינוביץ' (35), סופרת ילדים ויועצת
רוחנית, ששבה עם בעלה וילוויה מהודו לאחר 13 שנה. "בשאותי התפר
סמה לא הייתי בארץ, אבל ליוויתי אותה מרחוק. אני גדולה ממנה בשבע
שנים, ובילדות ממש גדילה אותה. היא הייתה כמו בת שלי. לאחרונה
היא קיבלה שלושה תפקידים בחולודו, ואני נחה בה ומרגישה שהיא תצליח
שם". והחשפ

"הגדולים זוכרים הכול
את האופנוע שהיה
לנו שם, את הים, את
תחושת החופש, ואת
זה שאמא ואבא היו
כל הזמן בבית, יחד.
הם ילדים אחרים
קצת. אני רואה איך
הם מרימים את הראש
ומסתכלים בשמים.
ילדים רוחניים"

עם שלושת הבנים. "רציתי לשמוע יותר, אז ציירתי קלפים, שיחקנו בהם, וראיתי שאני מצליחה להוציא סודות ומידע"

ומרע האינסטינציה. הוא לא הסכה ממני
כלום, אמילו ביקשה שאבא איתו ליפן,
שם העבירה סנה לפיתוח האינסטינציה.
הייתי השלייה שלה והיא לימדה אותי כל
מה שהיא יודעת. זה היה מטע של שלושה
חודשים, ואלכס, שאו עדיין היה חבר שלי,
חיכה לי בפונה וביקר אותי ביפו כמה
פעמים.

"חזרתי מהמסע ליפו מחוברת לאיזה
ערוץ פנימי. אני זוכרת שבסניט האינ
טואציה עמיתי מול אישה יפנית, עכשני
את הקנינים, וראיתי תמונות של מקרש
יפני עם קומות וצרות, בכלל, אני יכולה
לרבר עם מישהו ולראות תמונה. למשל,
בשחתחנתנו, דיברתי עם רבנים כמו
דני שוח ויהה הרב. לפעמים אני אמילו צריכה
לעצור ולומר לעצמי: 'רגע, את עוברת
החיות שאת מקבלת'."

כשחזרה מיפו הפכה ליועצת רוחנית. או, במילה
שחיה מעריפה:
"התחלתי לעבוד במקצועי. אני לא רוצה
להתיימר ולקרוא לעצמי מנחה, אבל באו
אליי היותה אנשים למבל ייעוץ רוחני ואני
הייתי מאירה להם את הדרך. ייעוצי לאנשים
אם להמשיך בדרך מסוימת, או לעשות שינוי,
'יכולתי לומר להם מה עובר עליהם ועל
הנשמה שלהם. הרבה פעמים אנשים
הצי' לרעתי אם להישאר בתוך קשר או
ללכת. הרבה באו אליי עם לב שבור, למשל,
הגיעו בחור ישראלי עשיר וסיפר שלא
הורך לו עם בחורות. הוא אמר: 'יש לי
כל כך הרבה כסף, אירח ויכול להיותי
הסתכלנו על המקרים, ויצא לי לקלף של
כסף. התברר שיש בתוכו כמעט גדול על
אחתו בגלל חילוקי דעות בענייני כספים.
הרבה פעמים, כשלאיש יש בעיה מסוימת,
הוא שופיעה עליי כשאר התחמים'."

● זו הייתה הדרך שבה התפרנסתי? ארבע
שנים בפונה זה כבר לא טיול אל חיים.

"הפרנסה העיקרית שלנו באותו זמן הייתה
הסערה. נסענו לפסטיבלים רוי נתיים
בחונגריה, ברזיל, דרום אפריקה וברחבי
הודו, והאלבנו אנשים. היה לנו צוות
שהצטרף אלינו בכל פעם."

הילדים חולמים בלילה על הודו

ארבע שנים בפונה הספיקו למיה ולאלכס.
הם שבו לישראל לשנה, ואו הרדוית
או חושי גואה, שם חברו בית לשבע שנים.
"החלטנו לא לחזור לפונה, כי האוויר
שם מוזרם וזה לא מקום מתאים ליל' דים.
אמרנו לעצמנו שהם צריכים אוויר ים,
ומצאנו בית מקסים ממש ליד הים. מאחר
שלא יוכלנו לקנות אותו כי כשביול
מתיח אתה צריכה חודי שיתחום לך, שברנו
בית בעלות חודים עשירים, ומאו הוא
נמצא בחוקתנו. שיפצנו אותו, התקנו
שירותים מערביים, וזה היה בית
פתוח לכל הישראלים שהגיעו לשם.
היום אנחנו משכירים אותו לחברים
שלנו."

אם פונה נתנה לי רוחניות ושיקט,
גואה העניקה לי המון שמחה. הבית
שלנו היה במרכז העניינים. היו שם
המון ישראלים יפים, והיו המון צחוק ושמ'
חה. אתה חו שם חיי ים, לובש מעט, רק
לונגי ונגני ים. רוב הזמן כתבתי, הייתי
עם הילדים ונתתי ייעוץ רוחני. עסקי
ההסערה בפסטיבלים הלכו ונגענו בכל
שחילדים גדלו, כי זה היה כבר בלתי
אפשרי להסתובב ככה, או מכרתי ספרים
יד שנייה בכל השמות, שהגיעו אליי
מכל העולם. בשלב מסוים גם כתבתי
תשעצמי ומכרתי אותם. עכשיו היה
על המחשבה וניהל את הפאבים שלו
בשלת רחוק ועם שני חברים. היינו
שוכבים למה שאנחנו צריכים, ואתה
לא צריך שררה."

והייתה גם חות ברואת כברזיל, 360
הונם שרכשו יחד עם עוד 40 אנשים
מכל קצות העולם. זה עלה להם כמה
אלפים, והחווה עדיין שם, רק מחכה
שיחודו."

"נגענו לרש דרך חבר, מוויקיא
ברזילאי שהתחתן עם ישראלית, ורכשנו
את המקום יחד אותו ועם קבוצה של
אנשים. בשלב מסוים עוננו את גואה והתי
גורנו עם תשעה חודשים, כקטמנה.
החווה גדולה מאוד, יש בה המון חדרים
שאנשים שוכרים, והם נראים שם
בערות עוברת הארמה ותזונה אקולוגית.
"בברזיל סרתי המון בפרטנוגיות
ובעלי גינון בגינה. היו לנו חיים מקסי'
מים. אני כל כך מתגעגעת."

לפני שלוש שנים הם חזרו ארצה.
החילה בנו לעצמם בית בכרכור, שם
שאתה חו, וה שך זה אתה."

התיישבה קהילת הכרמים הישראלים
מהודו, אבל העוברת אלכס עובר בתל
אביב הביאה אותם לבסוף לירדה
שכורה בשרדות וטשילר. "לפני שלוש
שנים הבו שלי ילדה לזן חובת וחלמתי
שטוספוס, אהנו צריי כיום לחזור
ארצה. הברים בישראל התרחבו וזהו
החם בשלם היום. אך פעם לא הייתה
החלטה להתיישב. במספר בנינו בית
חלומות מעוצבים מאדן, מפסיק על הרצפה
והיה מוד על הקיר. לבסוף מכרנו את הבית.
הכאנו אבני קריסטל גדולות והתנו
במכירתם, מתחזקת מוריסטילס בעלי
היה כל הזמן בעני, וגם אני רציתי
לפתח את החיים שלי. כאן, בתל אביב
אני מרגישה שרובי ככל."

● חילדים מדברים על הודו?
"שני הגדולים חולמים בלילה על הודו.
הם זוכרים היטב את האופנוע שהיה לנו
שם, את הים, את תחושת החופש, ואת
זה שאמא ואבא היו כל הזמן בבית, יחד.
הם ילדים אחרים קצת. אני רואה איך
הם מרימים את הראש ומסתכלים בשמים.
ילדים רוחניים."

אני צאצא של היהודי הנודד

מיה רבינוביץ' היא היום אמא במשרה
מלאה וסופ' רת ילדים, שכבר הוציאה תחת ידה
שני פרויקטים: "קלפי סודות", שיצא לפני
שנה ומאפשר לחודים להבין את הרגשות
של ילדיהם ורד הצנת שא' לוח ומחירת
קלף מתאים, וספרה החדש, "חסע בין
מחלכות" (שגוהם בחוצות "אדמיליון",
שהיא זכ' על הקטנו). הכולל ציורי
ילדים ממשקפים מיוחדים, ועלילתו
מדרבת על אבירים שיוצאים מביתם
למסע מלא חובנות. "זה ספר מודרני
שמלמד אותך להיות שמה בחלקך,
והוא מיועד גם למבוגרים", היא מסבירה.

● מהו החייל לפתוב?
"כל החיים כתבתי למנוחה ועברתי
ביעוץ רוחני. באו אליי אנשים שסופ' רי לי
על הכאב שלהם, אבל בשלב זה של החיים,
כאמא לילדים, הרגשתי אני לא יכולה
לספוג יותר, וצעתי."

"כשנפססו הייעוצים, חייתי את חילדים
והבנתי את העולם שלהם. כשהבן הגדול
היה בו שלוש שאלתי: 'איך היה בגן
איר' היה אצל החבר שלך?', הוא אמר
תמיד: 'היה כוף'. כמו כל הילדים, רציתי
לשמוע יותר, אז ציירתי קל' פים, שוחקת
בהם, וראיתי שאני מצליחה להוציא ממנו
סודות ומידע. התחלתי לשחק עם ילדים. כל ילד
שישב אצלי בבית ניסה את הקלפים שלי."

● מהו ה'קלפי סודות'? פתיחה בקלפי
טארוט לילדים?
"אתה שואל שאלה, היול בחור קלף,
קוראים בספר המצורף מתי ממעמעות,
ומגיעים לתובנות שלא מגיע בינמיים.
למשל, אתמול בלילה ישבתי עם הבן שלי
כי הרגשתי שהוא זקוק לוח. הוא לא רצה
ללכת איתי לים, ובשבילי זהם זה החיים.
לא הבנתי אוד הוא לא רוצה לברוא
אבל הבנתי שחילד עובד משהו. פתחתי
שני קלפים, והוא אמר לי דברים שלא
היו פתח בפניי כמה חסם. לא להשקלף
נותן את התשובה, הוא רק שם אותנו
במקום מותח שבו אנחנו יכולים לרבר.
הבוקר הבו שלי קם אחר, הוא
פרק את מה שישב עלי לבו."

● מה התובנות ששכפ? תישאר
בארץ, או שאתם לא יכולים לשבת במקום
אחר יותר מוד?

"אנחנו פה, אבל אני יודעת שאני צאצא
של יהודי הנודד. אני מתגעגעת לכרכור,
לגואה, לברזיל, אבל אני אומרת
לעצמי: 'מיה, עכשיו את בתל אביב,
תחיי כל יום כיומו. אי מקום מושלם,
זה רק אתה שיכול להיות מושלם. איד
שאתה חו, וה שך זה אתה'."